

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ
Одељење за ратне злочине
Спк.По₂ 1/19
Дана 19.03.2019. године
Београд
Ул. Устаничка бр. 29

У ИМЕ НАРОДА

ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ, Одељење за ратне злочине, судија Владимир Дуруз као председник већа, са записничарем Наташом Арсић, у кривичном поступку против **оптуженог Маљоки Рамадана**, због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва у саизвршилаштву из члана 142 став 1 КЗ СРЈ у вези члана 22 КЗ СРЈ, по оптужници Тужилаштва за ратне злочине КТО бр.9/2018 од 31.12.2018. године након рочишта одржаног у смислу члана 315 ЗКП, са кога је искључена јавност, донео је дана 19.03.2019. године и јавно објавио следећу

ПРЕСУДУ

На основу члана 317 став 1 ЗКП **ПРИХВАТА СЕ споразум о признању кривичног дела** СК.бр.1/19, закључен дана 14.03.2019.године, између Тужилаштва за ратне злочине и оптуженог Рамадана Маљокија, у присуству браниоца оптуженог адвоката Ахмеда Делимеђца, на се

оптужени Маљоки Рамадан,

ОГЛАШАВА КРИВИМ

Да је:

За време унутрашњег (немеђународног) оружаног сукоба, који се у периоду од фебруара 1998. године до краја 1999. године водио на територији Аутономне покрајне Косово и Метохија (КиМ), између оружаних снага Савезне Републике Југославије (СРЈ) и полицијских снага Републике Србије са једне стране и организоване наоружане групе косовских Албанаца тзв. „Ослободилачке војске Косова“ („ОВК“) са друге стране, чијим се припадницима

придружио, кршећи правила међународног права из чл. 3 ст. 1 тач. 1а IV Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949. године („Сл.лист ФНРЈ“ бр. 24/50) и правила из чл. 4 ст. 1. и ст. 2. тач. а) и чл. 13 ст. 1. и ст. 2. Допунског протокола уз женевске конвенције о заштити жртава немеђународних оружаних сукоба (Протокол II) од 12.08.1949. године („Сл.лист СФРЈ“ бр. 16/78 – Међународни уговори),

према цивилним лицима која не учествују у непријатељствима, а у односу на која се мора поступати у свакој прилици човечно без икакве неповољне дискриминације засноване на етничкој или верској припадности, насилно поступао, примењивао мере застрашивања, вршио њихово телесно повређивање и противзаконито (противправно) затварање,

тако што је:

дана 21.06.1999. године, у селу [REDACTED], предводећи четири униформисана и наоружана НН припадника тзв. „ОВК“, дошао до породичне куће [REDACTED], знајући да се ради о цивилним лицима српске националности, при чему су насилно отворили капију и ушли у двориште из кога је један од тих НН припадника тзв. „ОВК“, одузео мотоцикл и удаљио се са лица места, док је окр. Рамадан Маљоки оштећеном [REDACTED] најпре задао ударац отвореном шаком у пределу главе, након чега га је један од преостале тројице НН припадника тзв. „ОВК“ ударио дрвеним држаљем у пределу леђа и тако га оборио на земљу, након чега су сви заједно наставили да га туку по глави и телу, да би потом један од НН припадника тзв. „ОВК“ кундаком пушке ударио [REDACTED] у потиљак услед чега је изгубила свест, да би јој када се освестила, окр.Рамадан Маљоки упутио речи: „Мајку ти српску, треба да идеш у Србију, ти си Србијанка“, након чега је један од НН припадника тзв. „ОВК“ [REDACTED] ставио бајонет у уста, а окр.Рамадан Маљоки је тражио од оштећених да предају пушку, да би их потом окр.Рамадан Маљоки са поменутом тројицом НН припадника тзв. „ОВК“ одвели до радионице која се налазила у дворишту, закључили их унутра, а окр.Рамадан Мољоки им запретио речима: „Када се вратимо, ако не дате пушку, бићете убијени“, али је пре њиховог повратка [REDACTED] успео да провали врата радионице, након чега су побегли са лица места

- чиме је извршио кривично дело ратни злочин против цивилног становништва из члана 142. став 1. КЗ СРЈ у саизвршилаштву у вези члана 22. истог Закона.

Па га суд на основу напред наведеног законског прописа те одредби члана 5,33,38,41,42,43 КЗ СРЈ и члана 50 КЗ СРЈ

О С У Ђ У Ј Е

на **КАЗНУ ЗАТВОРА У ТРАЈАЊУ ОД 1 (ЈЕДНЕ) ГОДИНЕ и 6 (ШЕСТ) МЕСЕЦИ**

стим да ће се оптуженом у наведену казну затвора урачунати време проведено у притвору почев од 03.10.2018. године када је лишен слободе, па надаље

На основу члана 258 став 4 ЗКП оштећени [REDACTED] се ради евентуалног остварења имовинскоправног захтева упућују на парницу.

На основу члана 261, 262, 263 и 264 оптужени Рамадан Маљоки **обавезује се** да суду на име судског паушала плати износ од 20.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде о прихватању споразума о признању кривичног дела, под претњом принудног извршења.

Образложење

Правноснажно потврђеном оптужницом Тужилаштва за ратне злочине КТО бр.9/2018 од 31.12.2018. године окривљеном Рамадану Маљокију стављено је на терет извршење кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва у саизвршилаштву из члана 142 став 1 КЗ СРЈ у вези члана 22 КЗ СРЈ.

Дана 14.03.2019. године, овом суду поднет је споразум о признању кривичног дела СК.бр.1/19 од 14.03.2019. године, закључен између Тужилаштва за ратне злочине и оптуженог Рамадана Маљокија, у присуству браниоца оптуженог адвоката Ахмеда Делимеђца, због извршења кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва у саизвршилаштву из члана 142 став 1 КЗ СРЈ у вези члана 22 КЗ СРЈ у коме је констатовано да оптужени Рамадан Маљоки свесно и добровољно признаје извршење кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва у саизвршилаштву из члана 142 став 1 КЗ СРЈ у вези члана 22 КЗ СРЈ те да су се у члану 2 споразума заменик тужиоца за ратне злочине Миољуб Виторовић и оптужени Рамадан Маљоки сагласили: да Виши суд у Београду, Одељење за ратне злочине, као стварно и месно надлежан суд, оптуженог Рамадана Маљокија огласи кривим због кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва у саизвршилаштву из члана 142 став 1 КЗ СРЈ у вези члана 22 КЗ СРЈ и осуди на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци. Чланом 3 споразума заменик тужиоца за ратне злочине и оптужени су се сагласили да оптужени плати судски паушал у износу од 20.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде као и да се оптужени ослободи плаћања трошкова кривичног поступка насталих пред Тужилашвом за ратне злочине. Чланом 4 наведеног споразума предвиђено је да се оштећени [REDACTED] ради евентуалног остваривања имовинскоправног захтева упуте на парницу. Поред тога чланом 5 споразума заменик тужиоца за ратне злочине и оптужени су се одрекли права на жалбу против одлуке суда донесене на основу споразума о признању кривичног дела, уколико суд у потпуности усвоји овај споразум.

На основу члана 315 став 2 ЗКП, дана 19.03.2019. године одржано је рочиште на коме је оптужени Рамадан Маљоки изјавио да свесно и добровољно признаје извршење кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва у саизвршилаштву из члана 142 став 1 КЗ СРЈ у вези члана 22 КЗ СРЈ, а које је предмет оптужбе, да у свему прихвата казну која је предвиђена споразумом, висину судског паушала као и да се оштећени ради остварења евентуалног имовинскоправног захтева упуте на парницу, да је свестан свих последица закљученог споразума а посебно да се на овај начин одриче права на суђење и да прихвата ограничење права на улагање жалбе против одлуке суда донесене на основу споразума (чл. 319 ст. 3 ЗКП-а) и то само из разлога прописаних чланом 338 ст. 1 ЗКП-а или ако се пресуда не односи на предмет споразума.

Одлучујући о споразуму председник већа је нашао да споразум о признању кривичног дела који су закључили Тужилаштво за ратне злочине и оптужени Рамадан Маљоки треба прихватити. Пре свега главни претрес у овом кривичном поступку није завршен, оптужени је приликом закључења споразума имао браниоца а споразум који је закључен сачињен је у писаном облику и у свему сходно одредбама члана 314 ЗКП. Обзиром да су испуњени формални услови за прихватање споразума суд је ценио да ли су испуњени и услови предвиђени одредбама члана 317 ЗКП па налази да је несумњиво утврђено да је оптужени свесно и добровољно признао кривично дело које је предмет оптужбе, да је свестан свих последица закљученог споразума а посебно свестан да се одриче права на суђење и да прихвата ограничење права на улагање жалбе (члан 319 став 3 ЗКП) против одлуке суда донесене на основу споразума. Такође, суд налази да у списима предмета постоје други докази који нису у супротности са признањем оптуженог да је учинио кривично дело.

Суд налази и да је казна у погледу које су заменик тужиоца и оптужени закључили споразум у складу са законом. Наиме, оптуженом Рамадану Маљокију је стављено на терет извршење кривичног дела ратни злочин против цивилног становништва у саизвршилаштву из члана 142 став 1 КЗ СРЈ у вези члана 22 КЗ СРЈ, за које кривично дело је прописана казна затвора од најмање пет година. Како из достављеног споразума произилази да су се Тужилаштво за ратне злочине и оптужени Рамадан Маљоки споразумели да се према оптуженом казна ублажи суд налази да има места примени члана 42 и 43 КЗ СРЈ те да је казна затвора у трајању од једне године и шест месеци у свему у складу са законом да је иста сразмерна тежини извршеног кривичног дела, као и личности оптуженог као извршиоца и да ће се овом казном, према наведеним одредбама КЗ СРЈ, а у оквиру опште сврхе кривичних санкција, остварити сврха кажњавања, како на плану специјалне, тако и генералне превенције.

На основу члана 50 КЗ СРЈ, суд је одредио да ће се оптуженом у казну затвора на коју је осуђен урачунати време проведено у притвору од почев од 03.10.2018. године када је лишен слободе па надаље.

На основу члана 258 став 4 ЗКП суд је оштећене [REDACTED] ради евентуалног остварења имовинскоправног захтева упутио на парницу.

Суд је оптуженог обавезао да на име судског паушала суду плати износ од 20.000,00 динара у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, при чему је суд прихватио висину паушала, у границама Правилника о накнади трошкова у судским поступцима („Сл. гласник РС“ број 9/16) и имајући у виду како дужину трајања и сложеност овог кривичног поступка, тако и имовно стање оптуженог.

Имајући у виду све наведено, суд је на основу одредби члана 315 и 317 ЗКП, донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар
Наташа Арсић

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Владимир Дуруз

ПОУКА О ПРАВНОМ ЛЕКУ:

Против ове пресуде дозвољена је жалба у року од 8 дана од дана пријема преписа пресуде, Апелационом суду у Београду, а преко овог суда, и то само из разлога прописаних чланом 338 став 1 ЗКП или ако се пресуда не односи на предмет споразума о признању кривичног дела (члан 314 ЗКП).